

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání 16.5.2017 odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trv. bytem [REDAKCE], okr. [REDAKCE], t.č. [REDAKCE], okr. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 14.3.2017, č.j. 16T 6/2017 – 115, a rozhodl takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. ř. zamítá.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 14.3.2017, č.j. 16T 6/2017 – 115 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku soud výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku stanovil zkušební dobu v trvání pěti let. Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání pěti let.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný výše uvedeného přečinu dopustil tím, že dne 11. 11. 2016 ve 12:20 hodin v důsledku porušení ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, jako řidič osobního automobilu zn. [REDAKCE], rzv [REDAKCE], při couvání v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] v důsledku nepozornosti levou zadní částí vozidla porazil za vozidlem jdoucí chodkyni [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která po následném pádu na zem utrpěla mimo jiné těžké poranění hlavy, a to zhmoždění mozku, úrazový otok mozku a krvácení do mozkových komor, které bylo neslučitelné se životem a na jehož následky dne [REDAKCE] 2016 v nemocnici v [REDAKCE] zemřela.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání směřující do výroku o trestu, ve kterém uvádí, že svého činu hluboce lituje, to, co se stalo, ho velice trápí a je ochoten za to přijmout jakoukoliv odpovědnost. Stalo se to nešťastnou náhodou a každý den ho mrzí, že se to nedá vzít zpět. Chápe, že za svoji nedbalost musí být potrestán, velice dobře si uvědomuje, že došlo k usmrcení člověka a bude s tím muset žít celý život.

Rád by tímto požádal soud o zmírnění výše uvedeného trestu zákazu řízení motorových vozidel. Je zaměstnán jako mechanik – opravář a tato práce souvisí i s častými výjezdy do

terénu. Bez řidičského oprávnění nebude schopen vykonávat tuto funkci na 100 % a má strach, že o místo přijde.

Navíc teď prožívá složité období i v soukromém životě. ■■■■■ byl hospitalizován, jeho zdravotní stav je velmi kritický a rád by měl možnost ho co nejvíce navštěvovat, což bez auta v tuto chvíli není pro něho možné, protože se navíc rozešel s přítelkyní a žije sám. Žádá soud o zmírnění zákazu řízení všech motorových vozidel.

Krajský soud v Hradci Králové z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a objasnění věci. Toto řízení nevykazuje žádné podstatné procesní vady, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.

Rozsah provedeného dokazování v posuzované věci odpovídá požadavkům uvedeným v § 2 odst. 5 tr. řádu, v tomto směru je tedy možno považovat postup soudu prvního stupně za správný.

Ve vztahu ke skutkovým okolnostem, vyjádřeným ve výroku rozsudku, postupoval okresní soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů zhodnotil provedené důkazy na základě vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na uvážení všech okolností, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Své logické postupy, na podkladě nichž k těmto závěrům došel, okresní soud v odpovídajících pasážích odůvodnění napadeného rozsudku zdůvodnil tak, jak mu to ukládá ustanovení § 125 tr. řádu, stručně a srozumitelně v nich vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které konkrétní důkazy tato svá zjištění opřel, podrobně zde uvedl, jakými úvahami se řídil při hodnocení věrohodnosti a důkazní síly jednotlivých důkazů a důsledně se vypořádal s obhajobou obžalovaného z přípravného řízení i jednání před soudem prvního stupně, znovu shodně uplatněnou v nyní podaném odvolání. Krajský soud se s argumentací i závěry okresního soudu v tomto směru plně ztotožňuje a na tyto odkazuje.

Námítkám obžalovaného uplatněným v podaném odvolání nelze přisvědčit. Obžalovaný se ke spáchání trestné činnosti doznal, jeho doznání koresponduje s ostatními provedenými důkazy tak, jak uvádí okresní soud v odůvodnění rozsudku.

Za tohoto stavu lze uzavřít, že správným skutkovým zjištěním (byť toto není odvoláním napadáno) dal nalézací soud patřičný důraz i v použité právní kvalifikaci. Obžalovaný byl v napadeném rozsudku po právu uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku.

Pochybení krajský soud neshledal i přes odvolací námítky obžalovaného ani ve výroku o trestu.

Obžalovaný byl dosud devětkrát soudně trestán, a to i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Poslední trest mu byl uložen v roce 2011, přičemž se osvědčil poté, co byl v témže roce podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a co bylo v roce 2013 podmíněně

upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný 16 záznamů.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud v rámci hodnocení povahy a závažnosti trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku přihlédl zejména k doznání obžalovaného, který skutkové okolnosti popsal v zásadě shodně, jako jsou uvedeny ve výroku rozsudku, a rozporoval pouze právní hodnocení tohoto jednání, nicméně své zavinění částečně připustil, a dále k tomu, že čin zavinil z nevědomé nedbalosti. Žádnou z polehčujících okolností soud za zcela naplněnou nepovažuje, pouze dílčím způsobem je možné v postoji obžalovaného spatřovat polehčující okolnost podle § 41 písm. n) trestního zákoníku, tedy že pachatel trestného činu upřímně litoval, avšak lítost obžalovaného se navenek nijak výrazněji neprojevila, a lze se proto domnívat, že nemalá část této lítosti se odvíjí od důsledků činu pro obžalovaného samotného. Jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. p) trestního zákoníku, tj. že pachatel již byl pro trestný čin odsouzen, je hodnocena recidiva obžalovaného, byť oproti předchozí trestné činnosti odlišného charakteru.

Okresní soud po pečlivém uvážení všech výše naznačených okolností dospěl k závěru, že k náležitému působení na obžalovaného a k preventivnímu účinku bude postačovat uložení trestu přímo nespojeného s odnětím svobody. Vzhledem k dosavadnímu životu obžalovaného a k povaze a závažnosti činu, která se řadí spíše mezi méně škodlivé případy naplňující dotčenou skutkovou podstatu zahrnující vždy shodný velmi závažný následek činu, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců, tedy mírně nad třetinou zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu pěti let, tj. na samotné horní hranici zákonné sazby. Z důvodu typové závažnosti trestného činu a vážnosti jeho následku a rovněž z důvodu opakovaného porušování pravidel silničního provozu ze strany obžalovaného, doplnil soud nepřímo působící podmíněný trest odnětí svobody trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu pěti let, tedy nepatrně pod polovinou zákonné trestní sazby. Zvažován byl i státním zástupcem navrhovaný peněžitý trest, avšak s ohledem na skutečnost, že obžalovaný neměl uzavřenou pojistnou smlouvu ohledně odpovědnosti za újmu z provozu vozidla, soud usoudil, že takový druh trestu by byl po vypořádání nemalých nároků poškozených a následném uplatnění regresního nároku České kanceláře pojistitelů zcela nedobytný, a proto tento trest podle § 68 odst. 6 trestního zákoníku neuložil.

Podle názoru krajského soudu takto uložené tresty odpovídají charakteru trestné činnosti, míře narušení obžalovaného, jeho osobním poměrům i hlediskům individuální a generální prevence. Tyto tresty, včetně trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu pěti let, byly uloženy důvodně s ohledem na to, že obžalovaný svým jednáním způsobil neodčinitelný následek, tj. smrt poškozené a jak vyplývá z evidenční karty řidiče, kde má 16 záznamů, projevuje se jako výrazně neukázněný účastník silničního provozu.

O nárocích poškozených okresní soud důvodně nerozhodoval, protože Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky řádně neuplatnila nárok na náhradu škody způsobené trestným činem v konkrétní výši, Česká kancelář pojistitelů neuplatnila žádný nárok a pozůstali poškození uplatnění svých nároků na odčinění nemajetkové újmy v penězích z důvodu dohody s Českou kanceláří pojistitelů vzali zpět.

Proto krajský soud rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Hradci Králové dne 16.5.2017

JUDr. Jiří Mádr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

■